

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 2 ft.
Fél évre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

HIRHEDT SAKTEREK ARCZKÉPEI.

XII.

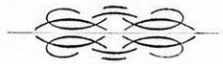

KRAUSZ LAJOS.

(Képpel az első oldalon.)

A sakterpártok méltó büszkesége! A ki az országban bódító pálinkával terjeszti a vallásosságot, erkölcsiséget és a műveltséget. A ki miatt ma-holnap még a templomokból is kitiltják a népet, csak-hogy annál több ideje maradjon azon mennyei ital élvezésére, a melyet számára Krausz Lajos jó drágán összepancsol. Mert hijában csak! Egyik kéz mossa a másikat; s ha Krausz Lajosnak a nép ve-rejtekés filléreiből palotái épülhetnek a sugáruton, mért ne épülhetne Piripócsón a legapróbb sakterké-nek is a Krausz Lajos által nagylelkűleg odadobott ajándék összegecskéből legalább is egy putri? Már pedig a zsidókat és saktereket pártfogolni és segíteni kell minden áron, ha lehet, még országos köz-költségen is, hogy annál inkább gazdagodjanak, minél-inkább szegényedik a köznép, mert legalább ha az adó elfogy, lesz kitől kölcsön kérni. Krausz Lajos pedig különösen igen bőkezű gavallér, kivált ott, a hol a zsidóság és a saját egyéni s vagyoni érdeke kívánja. A megválasztatása úgy mondják, hogy het-venezzer forintba került. Minthogy pedig Krausz Lajos

sohsem adott még ki ugy három piczulat sem, hogy az legalább is megtízszereződve, mint három teljes forint ne került volna vissza a zsebébe, annál fogva bizonyos, hogy a képviselőségéből három év alatt hétszázezer forintot nyer. A megválasztatásáért kiadott nagy summáért a nép zsirjából fog magának venni teljes kárpótlást. A mai világban ez nem is lesz valami nehéz, mintán a többség jelszava: „Mindent a zsi-dókért, s le a zsidó érdekek ellen küzdő antiszemiták-kal!” Mezey Ernő, a tántorithatlan elvű volt függet-lenségi képviselő, a ki még mindig veri a mellét, hogy mennyire tiszta 48-as s mennyivel jobb hazafi a született magyarnál, e kormánypárti pálinkás zsidó megválasztatása mellett korteskedett. Jó barátai azzal mentegetik, hogy meg volt bódulva a Krausz Lajos pálinkájától. Ha tehát Krausz Lajos pálinkájának még a kipróbált nagy hazafiakra is ily óriási hatása van, mit fog az majd eredményezni a kormánypárti mamelukhad közt? Valóban kíváncsian várjuk! Azt hiszem, hogy lesz dolga elég a parlamentben az antiszemita hidegviznek!

Ö L E L K E Z N E K.

Az országban csoda esett,
Ez aztán a furcsa eset!
Kormánypárt a baloldallal,
Forró leves a jégcsappal
Egyesül, mint rokon elem.
Kitört köztük a szerelem!

Nem törődünk vele nagyon,
Szorongassák egymást agyon;
Sakter adja őket össze,
Eötvös Eszláron fürössze
Valamennyi elvhü társát,
Vegyéek Buxbaum fröccs áldását.

Mi vihette őket erre,
Hogy kibékültek egyszerre?
Közös érdek, közös szándék,
Százféle zsidó ajándék,
Mindenkit eltántorita
S lett belőlök hű szemita.

Nosza rajta, ütni, vágni,
Antiszemitát kaszálni!
Ez lett a tábor jelszava.
S hogy mit kíván a hon java?
Azzal cseppet sem törődnek;
Csak magukkal bibelődnek.

Furcsa világ ez a mai,
Hütlenek e hon fiai
Minden magasztos eszméhez.
S a mig a nép fázik, éhez,
Ők a sakter tivornyában
Csüngenek egymás nyakában.

Csüngjeteek is ott örökké,
Legyetek mind sakterekké!
Ámde azt ne kívánjátok,
Hogy valamit adjunk rátok;
Mind a mit csak biztunk rátok,
A zsidónak eladtátok.

Bálint gazda levele a szabadszállási kerületből.

Kiről is írhatnék másról, mint Hentallerről, a kibukott sakterről. A képviselő választások előtt néhány héttel biztosnak hitte a megválasztását, nem volt ellenfele, s ő sejtetni engedte antiszemita érzelmű választóival, hogy szintén osztja az antiszemitizmus magasztos elveit és majd aprónként megtér Istóczy zászlója alá, kezdtek benne föltétlenül bízni; azonban szerencsétlenségére elszólta magát, a sakterköntös alól kilátszott a lóláb, megtudták választói, hogy a magyar ellenes Eötvös és Mócsary párt titkos hive, s mindenben szolgálni fogja a zsidó-érdekeket, ha megtalálják választani; nosza, lett aztán riadalom a választókerületében! Hivei lassan, lassan, elpártoltak tőle s bár fegyverrel és szolgabírói karhatalommal védelmezte a kerületét, váltig ígérgetve, hogy a ki beméri tenni a lábát azt lelévi, vagy lesakterolja, mégis impórtáltak a nyakára egy bátor, de egyenes és tiszta lelkű férfit jelöltek, dr. Rácz Géza személyében, a ki azután Hentaller kakaskodásai ellenében megjelent minden fonyogatócska daczára a kerületében seprővel s pár nap alatt kisöpörte az egész kerületből a tisztátlan sakter elemet bele temetve magával Hentallerral együtt azon szabadszállásos üregbe, a melyből többé bajosan fogja őket egy új választás még évek multával is kikaparni. Eljutott tehát oda a hová érdemlők szerint többi saktertársait: Eötvöst, Mezeyt s. t. b. juttatták s a hol azután törheti a fejét azon, hogy hát voltaképen mi is az az igazi honszerelmem, a mely nem tűri el azt, hogy idegen elemek javára saját vérbelcinket zsiros konzokért eladogassuk. De Hentaller példáján okulhatnak azon országgyűlési képviselők is, a ki csupán azért lettek megválasztva, mert programmjuk egészen antiszemita zamatú volt s most mégis megdagadják az antiszemita pártot. Hentallernél még jókor észrevették a czélt, nem választották meg, de azt hiszem jobban járt, mint azok fognak, a kiket megválasztottak s a cselet csak utolagosan vették észre a választói.

A politika göklerei.

I.

Az egyik a Falk Maxika,
Közösügyes zsurnaliszta,
Palesztina a hazája,
Mandátum a legfőbb vágya.

Komponál egy német lapot,
Hegyezne bár inkább zabot,
Lapja lelket, szivet rontó
Istene a sakter bankó.

Ha ő készül valahova,
Vagy mandátumra fáj fogja,
Akkor bujja a papokat,
S hit erkölcsről beszél sokat.

Hanem, ha czikkez a lapja
Önön magát arczul csapja
Mert, — mért szinleg harczol, reszket, —
Bepiszkolja a keresztet.

Három próbás író-gökler,
Mostis mindég zsidó bökher
Aradon még csak megcsökcent,
De Kanizsán ki is csöppent.

Tanácsoljuk neki szépen,
Sipot ragadva kezében
Szedjen újra kóczot rongyot
Ne szerezzek nekünk gondot.

II.

Eötvös ez a zsidóbarát
Vicsorgatja az agyarárt,
Fáj neki a sakter darab
Hogy az ujházból kimaradt.

Nyiregyháza, Tisza-Eszlár,
Mandatumma nem is lesz már,
Veszprém, Kőrös, Pest, Nagyvárad,
Szegényke hiába fáradt.

Mert itt az Eszter szavazott
Kit ő egykor lenyakazott;
Kiser bankó, tréfi beszéd
Nem vette el senki esztét.

Jól tartja vala a rego,
Hogy két színű köpenyege;
Mint fúja szél úgy forgatja,
Rotschildé az akarata.

Magát hjába hányja-veti,
Csalóka a szive neki;
Benne van a sakter virtus,
Megverte a Jézus Krisztus.

De húzza is már szent Dávid,
Az ő kedves zsolozsmáit:
„Nyiregyháza, Tisza-Eszlár,
Mandatumma sohse lesz már.”

III.

A harmadik gökler Trefort
Csak azt mondjuk neki: „Geh' fort!
A kultusznak nagy barátja,
Azt ország-világ belátja.

Buxbaumokkal csokolózik
Disz-nyilbörrel takarózik;
Zsidónak ad jussot, rangot,
Dédelgeti a bitangot.

Na de sebah, ha azt hiszi,
Hogy szerepét soká viszi;
Tesszünk róla nemsokára,
Rotschild báró leibhuzárja!

Macross.

A hontalan.

Hős volt. Harcolt a hazáért. Jöttek a muszkák! s hazok elhurcolták. Tizenöt évig dolgozott az olombányokban, a honét még csak levelet sem írhatott. Nem mint hadifogoly, de mint gyomorult rabszolgának kellett ott életét tengetnie. Tizenöt év múlván nagy nehezen, majdnem csoda által megmenekült az eleveneket takaró sírboltból, s házról-házra járva, batnyval a hátán, nevét és származását eltagadva, vándorolt országról-országra, a míg csak rá nem talált szeretett hazájára, abban pedig szülő faluja és ősi hajlekára.

Dobogó szívvel közeledett a kastélya felé. Midőn hónapok állt, két szép kis fiút és szeretett nőt hagyott ott hátra. Mi lett azokból? Gyászolja-e még mindig a neje, s szépen kifejlett ifjak-e már a gyermekei? Oh mint fogja valamennyit a keblére ölelni! Elpanaszolni nekik élete sorát, a hosszú szenvedéseket.

Cselédet látott az udvaron. Megakartá szólítani. Csak értelmetlen szavak jöttek az ajkára, nem tudott szólni, nem hallotta a feleletet sem, nem hallott már semmit, csupán forrongó szívének lázas dobogását.

Oh, ez a viszontlátás! A sok szenvedésért a végtelen öröm! Mily boldog lesz ő már a következő pillanatban! Sietve ment fel a lépcsőkön! Oh ő ismeri itt a járást. Tudja, hogy hol fogja legelőbb a nejét találni.

— Hogy merészlekedik ön koldus léteré ide feltolakodni? — rivall rá egy jordán cseléd.

— Bocsánat! Én nem vagyok koldus.

— Úgy? Hát ön Fecczenstein Iczig földesórral óhajt talán szólni?

— Nincs szerencsém azt az urat ismerni. De hát voltaképen mit is keresne az itt ebben a kastélyban?

— Hiszen az övé!

— Hogyan? Hát nem Darufyék nemes kúriája ez?

— Fecczenstein vette meg tőlük licitáczió.

— És a gyermekeim? A Darufy Pista, meg a Lajos?

— Az egyik lovász, a másik ispány a földesórnál, de a jövő héten már azok is elmennek Amerikába, s helyettök zsidó cselédség jön a kastélyba.

A kétségbeesett atya szédülve támoanyag be az ajtón, hogy legalább szemtől-szembe megláthassa azt a nagyúri családot, a mely az ő kisúri családját így tönkre tette.

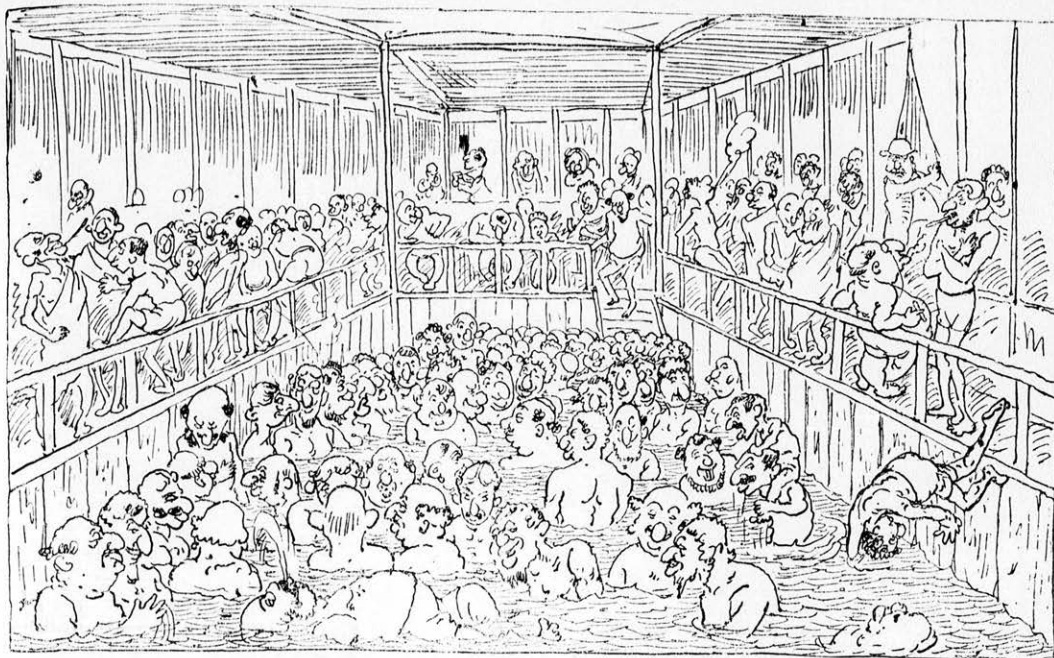
Rakáson csingótt az egész vakandok had. Látta, hogy miféle nép jött az örökébe. A következő perczben szivszakadva rogyott össze.

* * *

Szegény jó Kossuth apánk! A ki leczkézel minket, hogy miért antiszemizáskodunk? Jól teszed, ha nem jössz baza, mert így legalább nem tudod magad eléggé tájékozni a valóról, s boldog képeket festesz magadnak Magyarországról. De, ha hazajönnél hosszú számkivetésedből s meglátnád, hogy miféle nép herczeg idebent az örökötben, megszakadna jó öreg szived.

JERUZSÁLEM.

Budapest városnak
Dologtalan népe!
Bele van már szokva
A zavaros lébe.

És minthogy a Duna
Hozzá még üdítő;
Meleg napon abban
Jól telik az idő.

Ám hogyha befordulsz
Közel Depinyibe,
Tudom, hogy nem fürdesz,
Kijössz egyszeribe.

Mert a nyüzsgő néptől
Nem lehet maradnod,
Vagy pedig magadat
Agyon kén' vakarnod.

Megijedsz a furcsa
Fizonómiáktól,
A mint ottan köpköd,
Bagózik s tubákol.

Ne csodálkozz rajtok,
Zsidó mindannyia.
Hogy kergesse őket
Szét az istennyila.

Dolog nélkül, könnyen
Szerzi meg a vagyont,
Pénzért lelketlenül
Minden embert megront.

Förödhet napestig,
Élete fogytáig,
Bűneit nem mossa
Le soha odáig.

Jeruzsálem lett a
Szép szőke Dunából.
Jeruzsálem népét
Hányja ki magából.

Egy uj vörös tenger
Legyen a számukra;
Aztán kössön malom
Követ a hátukra.

Zsidók öröme a buzarozsda fölött.

Igyunk borátim! Nézzétek mily csunya hideg esős idő jár. Az megfogja hozni a rozsdat, rossz termés lesz az országnak, s mi megint gazdagabbak leszünk egypár ezer forinttal. Ahhoz, hogy Magyarország szegényedik nekünk semmi közünk, mert mi kozmopoliták vagyunk. Ma itt, holnap ott. Pénzünkért mindenütt megélünk.

A két csikós.

— Hát téged miféle menaszériából szalajtottak el ebben a magyar ruhában?

— Nem látolsz? Én is csikós vagyok.

Adj a borodból, megiszunk brüdert. A Karfonkelstein oraság ebben az antiszemita világban csopa kóser cselődséget fog tartani a legotlósó libapásztorig.

Nem is maradtok meg ebben az országban.

— 400004 —

Választási utóhangok.

Igaz magyar csak úgy vagyok,
Ha hazámnak jót akarok;
Egy istenem, egy királyom,
Azt tisztetem, ezt imádom.

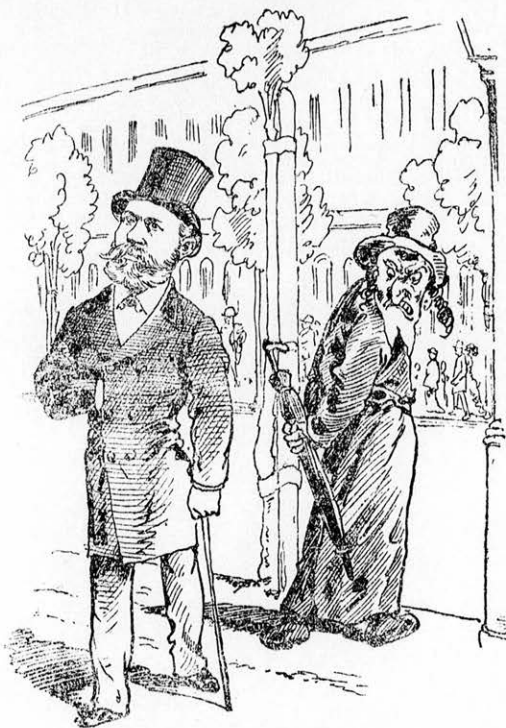
Választáskor, majd jövőre,
Ha szavazok a követre;
Abban engem a becsület
S az igazság lelke vezet

Júdáspénzen, boritalon
A lelkeket el nem adom,
Csudar az, a ki ezt teszi,
Még csudarabb, ki megveszi.

Istóczy és Mezei.

(Megtörtént.)

Mezei: The miattad khülletett megboknom. Most már csak azért sem khüszönök neked.

Lúdmáj szeletek.

Mióta a makóiak Meskó sakter alispánnak azért, mert Verhovay ellen jogtalanul járt el, bizalmat s elismerést szavaztak, azóta úgy látszik nem igen messze esik Makó Jeruzsálemtől.

Mért korteskedett a magát függetlenségi párt-hoz tartozónak valló tántorithatlan nagy hazafi: Mezey Ernő Szentendrén Krausz Lajos kormánypárti zsidó mellett?

Azért, hogy megmutassa a világnak, miszerint a függetlenségi párt sakterelemei csak addig függetlenek, a míg a zsidó érdek mást nem kíván.

Ezért ugyan érdemes volt Mezey társait: Mocsáryt, Ugront, Hoitsyt stb. beválasztani!

Mocsáryt ekként üdvözlé Halas város küldöttsége: „Tántorithatlan nagy hazafi!” Hozzá tehetne volna még ezt bátran: „a kit azonban a zsidók mégis megtántoritának vala.” És akkor csakugyan igazat mondott volna.

Hentaller sirva bucsúzott el a kerületétől. Azonban mint a féle jó gyerek, csakis addig potyogtatta sós könyeit a szabadszállási zsidók sótalanjára, a míg be nem ült a vasuti vonat egy kupéjába, mikor azután már bent volt, büszke önelégteliséggel nézett a tükörbe. mondván félvállról az egész Kis Kunságnak: Rúzsi megvetlek! Főlérkézvén pedig Budapestre első gondja volt belekötni Rácz Gézába, sérelmét e szavakban fejezve ki: „Elvetted a vajaskenyereimet!”

Rácz Géza pedig, mint a féle előzékeny fiatal ember ekként igyekvék őt vigasztalni: „No ne félj semmit Lajos, majd kenek én neked másikat.

És azután kent is egyet még pedig a hátára.

Most már azután kétszeresen sirdogálhat, mert csakugyan le van kenve.

Trefort megtámadta az ellenzéki katolikus papságot egy beszédjében, s a hercegprímásról azt mondá, hogy annak javait az antiszemitizmus fenyegeti.

Áldott jó hercegprímásunkat azonban bajos ilyesmivel megijeszteti, mert tudja ám az jól, hogy azokat a javakat már évek óta csakis a ministerium fenyegeti a mindinkábbi adóemeléssel.

Országgyűlési képviselőül hét zsidó lett megválasztva: Khorin, Krausz, Wahrmann, Mandel, Neményi, Sváb és Ullmann. A hét közül csak egynek van magyar neve, s az az egy is német lapot szerkeszt Magyarországnban. A többi még csak arra se érdemesíti e hazát, hogy legalább külsőleg meglegyen rajta a magyar máz. Ezeknek pedig ha már egyszer arra lettek érdemesítve, hogy képviselővé beválasztattak, bizonyára a zsidó elem javát kell képezniök. No, most már milyen lehet a többi? A nem java!?

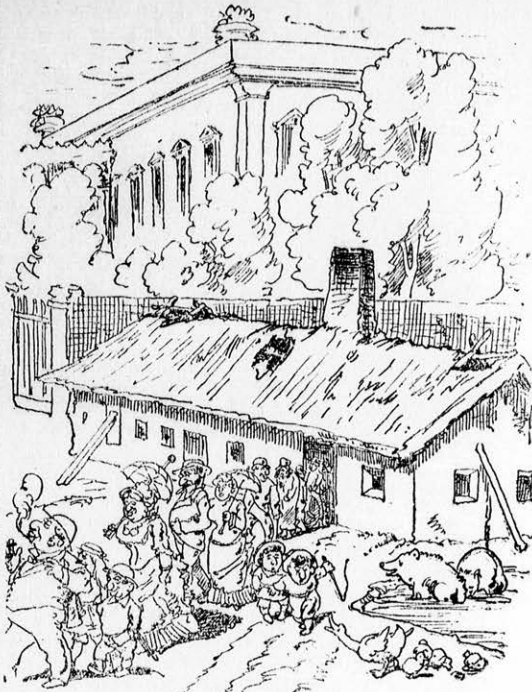
A nemzet című kormánylap a mellett agítál, hogy pap csak úgy lehessen országgyűlési képviselő, ha előbb lelkészi állásáról lemond.

Ugy látszik, hogy kezd félni a kormány a papoktól, megakarja nehezíteni a parlamentbe jutásukat, mert tapasztalja, hogy a pap legjobban együtt tud érezni a népével, legjobban ki meri tenni érte magát, s legőszintebben kirukkol az igazsággal.

A mocsáry féle függetlenségi párt jónak látja szövetkezni a kormánypártal az antisemiták ellen a kik mindössze alig vannak húszan, a míg a szövetségesek háromszázan. Az ely, a melyet e húsz ember képvisel, úgy látszik oly erős és tiszta, hogy egyetlen párt se képes ellene egymaga megküzdeni, holmi hányt vetett ócskaságaival.

Tanács a kolera ellen.

Hunczut egy meleg van
Leolvad a ruha,
A ki csak teheti
Menekül falura;
A zsidók keresnek
Olesó nyári lakást,
Mely alig érdemi
Már a támogatást.

Disznóval, libával
Nem sokat törődnek,
Eszlári maczeszen
Majd csak eltengődnek,
Összebújnak százan,
Mint valami csorda,
Nincs Istennek sehol
Ily fura csoportja;
Ki van válogatva
Pedig a javából,
Földön fetreng csupa
Eleganciából.
Azután sétára
Disznó ólak körül
A hol egy fűvet lát
Mindent bele törül.
A tisztálkodásra
Fősvény s hozzá rest is.
Igy fejlődik ki a
Kolera és pestis.
Országunk bölcsei!
Azt tanácslom néktek,
Ha túlnói bajtól
Egy cseppet is féltek.
Ne hagyjatok békét
Soha a zsidónak;
Vessétek alá mind
Desinfekciónak.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Maczesz. Igen sikerült. Kö-zönjük. — A cigány és a zsidó. Hogy a zsidó is bizonyos tekintetben szeret cigánykodni, azt elismernük, de hogy különb volna a cigánynál, azt már nem írjuk alá. — Zsidó nóták. Fűtylőre alkalmazva. Tuláság élesek, megárthatna bizonyos füleknak. — Mit beszélnek a lesakterolt gágogó ludak? Még ilyet

nem ettünk! Ludak is, le is vannak sakterolva, és mégis gágognak s beszélnek? Uram, ön nem valami spiritista? Nem ugy értem, mintha sok spirituszfélét nyelt volna le, hanem valóban amúgy. — Zimándyhoz. A vers kissé gyöngé. — Választási utóhangok. Kissé meg kelle kurtitanunk. — A hódolatteljes zsidóleány, ilyet sem ismertünk eddig. De a leányokat ne bántsuk. Azok sok tekintetben a zsidóférfiak irányában velünk egy nézetet vannak. — Mért hizlal disznót a zsidó? Higye meg, hogy nem azért, a mit czikkében állit, hanem azért, mert tudja jól, hogy nyeresége lesz rajta. Egyébiránt állítása sem nem tanulságos, sem nem mulatságos. Jövőre jobbkat! — A templomból kikorbácsoltak. A bibliában kissé szebben van megírva, de hát mért bántsuk mi egyuttal a bibliát is? — Sakterbicsak. Nincs eléggé kiközösülve.

Tisztelt közönség!

Megbuktak a legnagyobb sakterek!

Megbukott a zsidó armány.

Ámde megbukunk mi is, ha nem támogattok. Minthogy pedig ős időkől fogva a legerősebb támasztek volt a pénz, tehát legyen szives beküldeni valamennyi előfizetők az az egy forintot, a melyért kap százforint ára mulattatót.

Zöld Ördög.

Az 1884. július elsejével új előfizetést nyitunk a „Füstölő“-re.

A „Füstölő“ előfizetési ára.

Egész évre..... 2 frt.

Fél évre..... 1 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük mindazon tisztelt előfizetőinktől, kiknek előfizetésük f. év június végével lejár, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

Bartalits Imre kiadó.

Budapest. VIII. Eszterházy-utca 12.